

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10C/125/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711210756
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7711210756.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci navrhovateľky M. M. P. A., G.. X.X.XXXX, K. C. XX, proti odporcovi MUDr. P. M. G.. XX.X.XXXX, K. XX M. O., C., V. XX, Í., právne zastúpenému JUDr. Ivetou Kalinovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave na Cukrovej 14, v konaní o určenie manželského výživného, t a k t o

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľke sumou 400,- eur mesačne počnúc dňom 1.8.2011 do 16.5.2013.

II. Dĺžné výživné v sume 7.805,80 eur p o v o ľ u j e odporcovi splácať v mesačných splátkach po 1.000,- eur počnúc dňom 15.12.2014 vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľky.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 1.8.2011 sa navrhovateľka domáhala, aby súd určil manželské výživné voči odporcovi v sume 750,-€ mesačne a to na tom základe, že s odporcom uzatvorili manželstvo dňa X.XX.XXXX Z. O., pričom ako vyplýva z rozvodového spisu sp.zn. XXC XX/XXXX vedeného na OS Michalovce, ešte v januári 2011 opustila spoločnú domácnosť v Írsku spolu s maloletými deťmi a pricestovala k svojim rodičom do C., kde v súčasnej dobe býva. Toho času je nezamestnaná, má len príjem v zmysle priloženej dohody o pracovnej činnosti a vypomáhajú jej len rodičia, pričom manžel napriek výzvam jej neprispieva na výživu žiadnou sumou, ani iným spôsobom.

Zástupkyňa žalovaného podaním zo dňa 1.12.2012 oznámila súdu, že dňa 2.12.2011 nadobudlo právoplatnosť uznesenie OS Bratislava I. č.k. XP XX/XXXX zo dňa 1.7.2011, ktorým súd nariadil návrat maloletej S. M. a M. M. na územie a pod jurisdikciu krajiny ich obvyklého pobytu do Írska, pričom súd zaviazal otca maloletých detí po návrate maloletých detí do Írska matke a maloletým deťom zabezpečiť ubytovanie v prenajatom byte a prispievať na výživu detí a matky sumou 500,-€ mesačne k rukám matky a vzhľadom k tomu žiadali konanie podľa § 104 OSP zastaviť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav :

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 10C 125/2011 - 76 zo dňa 9.7.2013 súd zistil, že súd prvého stupňa rozsudkom z 9.7.2013 č.k. 10C 125/2011-76 zamietol návrh navrhovateľky, ktorým žiadala určiť manželské výživné od odporcu 750,- € mesačne a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval,

že účastníci konania sú štátnymi príslušníkmi Slovenskej republiky, preto podľa Nariadenia Rady (ES č. 2201/2003) je daná právomoc konajúceho súdu vec rozhodnúť. Zamietol návrh navrhovateľky na určenie manželského výživného s odôvodnením, že v priebehu konania bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené a pretože povinnosť plniť výživné zaniká spolu so zánikom manželstva, v danom prípade právoplatným rozsudkom o rozvoде, návrh ako nedôvodný zamietol. Zistený skutkový stav posúdil a rozhodol podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konkrétne písm. h/, lebo súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil rozhodnutie vo veci, čo má za následok povahu arbitrálneho rozhodnutia súdu bez právneho a skutkového základu. Nie je tak jasné a zreteľné na základe čoho dospel súd k predmetnému rozhodnutiu. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. XCdo XXX/XXXX z 30.11.2009, ako aj ďalšiu relevantnú a záväznú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu SR. Konštatovala, že podala žalobu 1.8.2011, teda v čase, keď manželstvo s odporcom nebolo rozvedené a trvalo až do rozhodnutia odvolacieho súdu (Krajský súd Košice) z 30.4.2013 č.k. XCoP XXX/XXXX-XXX, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Michalovce č.k. XXC XX/XXXX-XXX potvrdený o rozvoде manželstva. Vyjadrila názor, že je pre ňu absolútne nepochopiteľné, ako súd dospel k záveru a k jedinému odôvodneniu rozhodnutia, ktoré spočíva v jednom súvetí „vzhľadom k tomu, že v priebehu konania bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené, súd návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietol, pretože povinnosť plniť zaniká spolu so zánikom manželstva, v danom prípade právoplatným rozsudkom o rozvoде“. Toto odôvodnenie podľa nej nespĺňa zákonom a ani judikatúrou požadované nároky na odôvodnenie rozhodnutia a navyše samotné odôvodnenie zamietnutia návrhu sa nezakladá na zákonných dôvodoch a zákonných ustanoveniach. Opakovane zdôraznila, že zánikom manželstva zaniká povinnosť plniť výživné, avšak táto povinnosť bola a existovala v čase podania jej návrhu na určenie manželského výživného, súd mal teda rozhodnúť o priznaní výživného na manželku od podania návrhu až do právoplatného rozhodnutia o rozvoде manželstva, počas ktorej doby bol a je platný zákonný nárok na výživné od manžela. Konštatovala, že pokiaľ v priebehu konania o určenie výživného na manželku dôjde k rozvoču, súd môže priznať výživné do času zániku manželstva (relevantná judikatúra R57/1967). Súd prvého stupňa neaplikoval správny predpis, resp. správne ustanovenia na prejednávajúcu vec a nesprávne právne posúdil predmetnú vec, následne nevykonal v konaní žiadne dôkazy, podľa ktorých by mohol rozhodnúť vo veci samej. Žiadala, aby odvolací súd rozhodol na základe § 221 ods. 1 O.s.p. a rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na záver konštatovala, že konanie o návrhu na určenie manželského výživného trvá už neprimerane dlho, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že kým súd v predmetnej veci nekonal, došlo aj k rozvoču manželstva a aj k jeho potvrdeniu na odvolacom súde. Ďalším predlžovaním situácie sa stráca zmysel výživného na manžela (manželku), keď vyše dvoch rokov po podaní návrhu nebol vykonaný súdom žiadny dôkaz a finančné prostriedky, ktoré by mali byť použité na jej výživu už dva roky meškajú. Jej ekonomická situácia nie je priaznivá, stará sa o dve maloleté deti, odporca pritom neprispieva na ňu ako manželku, problémy boli rovnako s jeho prispievaním na maloleté deti, keď bola nariadená exekúcia, na základe ktorej bol odporca nútený v danej veci uhradiť výživné na maloleté deti až na tento podnet. Na základe uvedeného tak prípadne, ak by odvolací súd vykonal dostatočné dokazovanie vo veci samej, žiadala, aby podľa § 220 O.s.p. zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vydal rozhodnutie v zmysle jej návrhu na určenie manželského výživného.

Z uznesenia krajského súdu č.k. XCo XXX/XXXX-XX zo dňa 28.2.2014 súd zistil, že krajský súd zrušil rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania dospel k záveru, že súd prvého stupňa nevykonal takmer žiadne dokazovanie v dôsledku čoho nezistil relevantné skutočnosti pre rozhodnutie vo veci samej, vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Konajúci súd preto tým, že vydal zmätočné a neurčité rozhodnutie, ktoré je na základe chýbajúceho skutkového základu nezrozumiteľné, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a súčasne odvolaciemu súdu táto vada bráni v naplnení jeho preskúmvacej právomoci, čím je založený ďalší dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., pretože súd prvého stupňa absolútne nevykonal dokazovanie na zistenie podstatných skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na určenie výživného pre manželku, a preto nemožno

ani zistiť, či vec správne právne posúdil. Odvolací súd musel preto zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. a podľa ods. 2 cit. zák. ust. vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho povinnosťou v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p. vykonať dôsledne dokazovanie za účelom zistenia všetkých podstatných skutočností nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci samej, podľa § 132 O.s.p. pristúpiť k hodnoteniu jednotlivých vykonaných dôkazov z hľadiska ich hodnovernosti a pravdivosti (zásada voľného hodnotenia dôkazov) a rozhodnúť o výživnom pre navrhovateľku od podania návrhu (1.8.2011) do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov konania a rozsudok odôvodniť vo všetkých jeho výrokoch v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby bol spätne preskúmateľný, zrozumiteľný, presvedčivý a logicky správny. Odvolací súd poznamenáva, že rozhodnutím odvolacieho súdu o výživnom pre navrhovateľku by účastníkov konania zbavil možnosti domáhať sa preskúmania prijatých skutkových a na ne nadväzujúcich právnych záverov a zároveň porušil princíp dvojnásťročnosti Občianskeho súdneho konania, čím by podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. odňal účastníkom možnosť konať pred súdom.

Súd po zrušujúcom uznesení krajského súdu vykonal vo veci ďalšie dokazovanie a zistil tento skutkový stav :

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. XXC XX/XXXX (č.l. 125) súd zistil, že Okresný súd v Michalovciach rozsudkom č.k. XXC XX/XXXX - 172 zo dňa 13.6.2012 manželstvo účastníkov rozviedol, konanie o úpravu pomerov účastníkov konania k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva zastavil a zaviazal odporcu nahradiť trovy konania v sume 66,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku. tento rozsudok sa stal právoplatným v spojení s rozsudkom krajského súdu zo dňa 30.4.2013 dňa 16.5.2013.

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že si uplatňuje nárok na manželské výživné z toho dôvodu, že aj s deťmi prišla na Slovensko v čase, keď boli ešte manželia. Bola s deťmi sama, nemala žiadnu zárobkovú činnosť, nepracovala a bolo potrebné sa starať o deti, ktoré boli vo veku 2, 3 roky. Uviedla, že od doby keď prišla na Slovensko jej bývalý manžel neprispieval žiadnym výživným a na maloleté deti posielal po 60,-€ na jedno dieťa mesačne. Na otázku zástupkyne odporcu, kde býva uviedla, že býva u svojich rodičov v rodinnom dome, pričom im takisto prispieva na domácnosť. Navrhovateľka uviedla, že v čase keď sa vrátila z Írska bola nezamestnaná, maloleté deti chodili do škôlky, bolo treba platiť škôlku, obedy, chodili na krúžky, vozila ich do Michaloviec, takže mala s tým spojené zvýšené náklady.

Z potvrdenie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 6.5.2014 (č.l. 97) súd zistil, že navrhovateľka bola evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 14.1.2011 do 30.1.2011 vrátane, od 11.7.2001 do 4.12.2002 vrátane, od 13.3.2000 do 1.3.2001 vrátane, od 26.10.1998 do 24.10.1999 vrátane, od 30.6.1997 do 8.10.1997 vrátane, pričom v súčasnej dobe je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 25.7.2011 a evidencia trvá. Menovanej od 27.7.2011 nebola ponúknutá práca z dôvodu nedostatku pracovných príležitostí.

Z potvrdenie OR PZ Michalovce, OO PZ Vinné zo dňa 23.1.2012 súd zistil, že navrhovateľka podala trestné oznámenie o neplatení výživného jej manželom na základe ktorého bolo dňa 6.10.2011 začaté trestní stíhanie vo veci prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zákona.

Z predložených potvrdení o príjme odporcu za rok 2011, 2012 a 2013 na č.l. 117-122 súd zistil, že priemerný zárobok odporcu za rok 2011 predstavoval sumu 2.238,66€, za rok 2012 priemerne 2.184,33 €, za rok 2013 v priemere 2.310,48 €.

Zástupkyňa odporcu dňa 3.10.2014 uviedla, že jej klient má vysoké náklady, pretože platí nájomné mesačne 1.100,-€, k tomu treba pripočítať poistenie zodpovednosti ročne je to 4.666,25 €, mesačne teda 388,85 € a ďalej platí výživné na 2 maloleté deti spolu 120,-€ mesačne. Poukázala ďalej na to, že uznesením, ktorým bolo rozhodnuté, že navrhovateľka má vrátiť deti do Írska bolo rozhodnuté, že jej klient má platiť výživné na navrhovateľku ako aj deti 500,-€ mesačne. Rovnako mu bolo uložené, aby zabezpečil bývanie pre matku aj maloleté deti, kde od júla 2011 prenajal byt v Dubline, kde platil mesačne nájomné 1.000,-€. Právna zástupkyňa odporcu ďalej uviedla, že navrhovateľka po návrate z Írska žila u svojich rodičov v rodinnom dome, kde pomáhala otcovi s vedením účtovníctva. Je toho názoru, že navrhovateľka si ani prácu hľadať nechcela, nakoľko mala zabezpečené ubytovanie aj kompletnú starostlivosť. Uviedla, že s jej znalosťou angličtiny si prácu mohla nájsť, ale podľa jej názoru si ju nájsť nechcela. Uviedla, že navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť, uniesla maloleté deti z

krajiny pôvodu, čo je podľa slovenského právneho poriadku trestným činom, pričom nerešpektovala navyše právoplatné rozhodnutie súdu o návrate maloletých dtí do Írska, kde bolo rozhodnuté, že odporca má platiť navrhovateľke prenájom bytu. Odporca túto podmienky plnil a vyše roka platil prenájom mesačne 1.000,-€ zbytočne. Uviedla, že navrhovateľka sa od únosu detí nepodieľala na zveľaďovaní majetku manželov, a práve naopak nezodpovedne plytvala peniazmi, ktoré odporca vynakladal zbytočne za prenájom ďalšieho bytu a podľa jej názoru je to v rozpore s dobrými mravmi, aby odporca platil navrhovateľke akékoľvek výživné.

Navrhovateľka uviedla, že trvá v celom rozsahu na podanom návrhu a žiada, aby súd zaviazal odporcu platiť mesačne 750,-€. Uviedla, že od doby keď sa vrátila z Írska bola nezamestnaná až do júla 2014, kedy si našla zamestnanie v personálnej agentúre, kde zháňa prácu pre zamestnancov na území SR a ČR. V čase keď bola nezamestnaná bývala u svojich rodičov, kde aj v súčasnej dobe býva a títo jej finančne pomáhali, pretože nemala žiaden príjem. V súčasnej dobe jej bývalý manžel platí výživné na maloleté deti po 60,-€ mesačne. Na tvrdenie zástupkyne odporcu, že uniesla deti poukázala, že ona deti neuniesla. Po príchode na Slovensko nemohla pomáhať otcovi s účtovníctvom, nakoľko on má vlastnú ekonomku, ktorá mu plne spravuje všetky doklady, ktoré potrebuje. Uviedla, že žili v Írsku 7 rokov, lenže nemala dovolené pracovať, bola doma s maloletými deťmi, čiže jej angličtina nebola na takej úrovni, ktorá by sa dala používať v bežnom živote alebo v nejakej profesionálnej činnosti. Uviedla, že ona sa uchádzala o prácu, chodila na úrad práce, posielala životopisy, reagovala na akékoľvek ponuky, avšak na východe je ťažké nájsť si prácu, a je rada, že si v súčasnej dobe prácu vôbec našla.

Z prekladu súdu o platení nájomného za byt v Dubline v období od 1.7.2011 do 1.7.2013 (č.l. 130) súd zistil, že odporca platil nájomné vo výške 1.000,-€ spoločnosti M. O. za nehnuteľnosť situovanú na adrese XX M. P., Q., V. XX od 1.7.2011 do 1.7.2013.

Z čiastočného výpisu LV č. XXXX okres T., obec C., k.ú. C., súd zistil, že účastníci sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti na parcele č. XXXX/XX orná pôda vo výmere 1988m².

Z výpisu LV č. XXXX k.ú. A., súd zistil, že účastníci sú vlastníkami nehnuteľnosti zapísanej na parcele č. XXXX/XX orná pôda o výmere 704m², parcela č. XXXX/XXX orná pôda o výmere 711m², na základe kúpnej zmluvy Z. XXXX/XX v.z. 119/08.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 21.11.2014 uviedla, že čo sa týka nájomnej zmluvy, ktorú predložila právna zástupkyňa odporcu, myslí si, že to nie je dostatočne opodstatnené z toho dôvodu, že ak uvedená suma bola platená počas tohto obdobia mesačne 1.000,-€, myslí si, že to musí byť platené z účtu, nakoľko keď je to realitná spoločnosť podľa jej názoru iným spôsobom sa vyplatíť nájomné ani nedá. Uviedla, že si myslí, že takéto tlačivo sa dá stiahnuť z internetu, text napísať a môže to urobiť hocikto. Ďalej uviedla, že ako je možné, že platil 1.000,-€ mesačne za niečo, čo nemusel a na svoje deti nebol schopný platiť výživné 120,-€ mesačne a musela podať návrh na exekúciu, aby boli tieto finančné prostriedky na výživné vymáhané exekútorom. Uviedla, že on uvedený byt mohol používať na vlastné účely, mohol to prenajímať tretej osobe, keďže ona nevyužívala tento byt.

Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že čo sa týka platenia nájomného za tento byt, takže to neplatil z vlastnej vôle, ale z toho dôvodu, že bol uznesením Okresného súdu Bratislava I. zviazaný, aby zabezpečil bývanie pre matku a maloleté deti, t.z., že keďže uznesenie o návrate maloletých detí nadobudlo právoplatnosť a bol vedený výkon rozhodnutia na návrat maloletých detí, ktorý ešte stále trvá, tak z toho dôvodu platil tento byt, aby mohla matka s deťmi prísť naspäť do Írska na základe tohto právoplatného uznesenia. Ďalej uviedla, že navrhovateľka od návratu na Slovensko nepracovala, avšak neumožňovala ani stretávanie sa odporcu so svojimi deťmi, pričom odporca požiadal dňa 13.5.2013 Obecný úrad Klokočov ako aj úrad práce o súčinnosť pri realizovaní styku s maloletými deťmi a následne bol urobený pohovor týchto dvoch úradov s matkou, z ktorého vyplýva, že navrhovateľka nemôže umožniť navrhnutý termín stretnutia z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti. Chcela tým poukázať len na to, že podľa jej názoru navrhovateľka mala príjem, pracovala, pretože na jednej strane nemohla umožniť deťom styk s otcom, ktorý pricestoval z Írska na Slovensko len z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti. Poukázala na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého má súd prihliadať na schopnosti a možnosti povinného aj vtedy, keď sa vzdá bez dôležitého dôvodu svojho príjmu. V tomto ustanovení je vyjadrená zásada potenciality príjmov. Navrhovateľka podľa jej názoru zjavne nevyužíva svoje schopnosti ako je napr. znalosť anglického jazyka a súd by mal vychádzať pri určení výživného z príjmov, ktoré by

povinný mohol dosahovať pri využití všetkých svojich objektívnych a subjektívnych možností. Podľa jej názoru navrhovateľka sa naschvál vyhýba práci, prípadne pracovala a nepriznala to a navrhovateľke ide od začiatku len o peniaze, ktoré by mohla od odporcu získať. Ďalej uviedla, že v januári 2011 uniesla deti na Slovensko a v ten istý mesiac podala návrh na rozvod, kde žiadala výživné na každé dieťa 600,-€, pričom deti mali v tom čase 3 a 4 roky. Uviedla to z toho dôvodu, že u navrhovateľky ide predovšetkým o majetkový prospech, pretože aj toto výživné, aj výživné na maloleté deti, ktoré požadovala je neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi je aj správanie navrhovateľky, ktorá opustila spoločnú domácnosť a uniesla maloleté deti. Neumožňovala styk otca so svojimi deťmi, nerešpektovala právoplatné uznesenie súdu o návrate maloletých detí. To, či navrhovateľka mala nejaký príjem alebo nemala, je spochybnené ešte aj z toho dôvodu, že v konaní uviedla, že od odchodu z Írska až do júla tohto roku bola nezamestnaná, avšak deti chodili do škôlky, čiže nerozumela tomu, že mala zvýšené náklady na škôlku, čiže na jednej strane je nezamestnaná, na druhej strane deti chodili do škôlky a tým mala zvýšené náklady. Uviedla, že keďže navrhovateľka pracovala na dohodu, znamená to, že nejaký príjem mala a podľa jej názoru to nie je podstatné, či je trvalý pracovný pomer alebo práca na dohodu, ide o to, či mala nejaký príjem.

Navrhovateľka k vyjadreniu právnej zástupkyne odporcu uviedla, že keď prišla na Slovensko, určite nepracovala, venovala sa deťom a chcela, aby deti mali plnohodnotný život, chodili do škôlky, nakoľko sa dalo, nakoľko jej pomáhali rodičia a všetko vyplácali. Uviedla, že manžel jej do toho času, ani doteraz nepomáhal nijako finančne a to, že odišla od bývalého manžela, odišla od tyrana a to môže povedať aj teraz. Uviedla, že neposkytol jej žiadne finančné prostriedky a čo sa týka zamestnania v Írsku nemala možnosť zamestnať sa, pretože deti boli v tom čase ešte dosť malé a žila s moslimom, t.z. že musela byť doma a starať sa o rodinu, postarať sa o manžela a nemohla využívať takisto ani anglický jazyk. Ani v súčasnej dobe tento jazyk nemôže využívať, pretože nemá takú dobrú znalosť, aby mohla tento jazyk využívať v práci. Síce sa dohovoria, ale sú to len základné veci, ale nie nakoľko, aby mohla odborne mohla využívať jazyk a zamestnať sa s anglickým jazykom. Čo sa týka práce na dohodu, uviedla, že je rozdiel medzi prácou na dohodu a pracovnou zmluvou, pretože keď pracovala na dohodu, jej mesačný príjem, teda zárobok, ktorý dostávala bol minimálne tých 13-14,-€ mesačne. Z toho dôvodu sa chodila stále hlásiť na úrad práce a hľadať si novú robotu.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Podľa ods. 2 cit. zák. ust. vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Z vyššie cit. ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a končí sa smrťou, vyhlásením za mŕtveho niektorého z manželov alebo právoplatným rozhodnutím súdu o rozvode manželstva. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi je súčasťou ich vzájomného vzťahu, v dôsledku čoho je nevyhnutné na túto vzájomnú povinnosť aplikovať princípy, ktorými je charakterizované manželstvo a ktoré sú výslovne uvedené v zákone o rodine. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi je právna povinnosť a nemožno ju považovať za príkaz morálky. Do zákonnej úpravy sa premietajú aj morálne princípy a sú dôležitým korektorom aplikácie ustanovení, ktorým je vzájomná vyživovacia povinnosť manželov upravená. Požiadavka, aby manželia mali v zásade rovnakú životnú úroveň je zdôvodnená ich rovnakým postavením v manželstve, v rodine, v spoločnosti a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností. Hoci manželia zabezpečujú potreby rodiny podľa svojich schopností a možností, ktoré nemusia byť a spravidla ani nie sú rovnaké, podieľajú sa rovnakou mierou na hospodárskych výsledkoch k svojej činnosti, majú preto tiež právo na v zásade rovnakú životnú úroveň. Zásada rovnakej životnej úrovne neznamená však mechanickú rovnosť medzi manželmi, ktorú by bolo možné vyvodzovať iba z ich príjmov. Preto nestačí zistiť výšku príjmov manželov a tieto porovnať, ale je potrebné v každom jednotlivom prípade zisťovať nielen osobné, rodinné a majetkové pomery

každého z nich, ale i konkrétnu mieru potrieb danou povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom a tiež inými závažnými okolnosťami. Z hľadiska § 75 ods. 2 Zákona o rodine nebude bez významu ani okolnosť, z akého dôvodu došlo k neplneniu vyživovacej povinnosti, pretože práve dôvod neplnenia vyživovacej povinnosti môže poukázať na to, či poskytnutie výživného je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi. Je preto povinnosťou súdu zisťovať dôvod neplnenia povinnosti medzi manželmi, pretože práve na tomto základe možno posúdiť, či sú splnené všetky podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti.

Súd po vykonanom dokazovaní, po výsluchu účastníkov resp. právnych zástupcov, predložených listinných dokladov dospel k záveru, že návrh navrhovateľky čo sa týka určenia manželského výživného je oprávnený len čiastočne. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že účastníci dňa 2.10.2004 uzatvorili manželstvo, z ktorého sa im narodili 2 dcéry S., G.. XX.XX.XXXX Q. M. M., G.. XX.X.XXXX. Rovnako má súd za preukázané, že rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. XXC XX/XXXX bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach dňa 16.5.2013. Navrhovateľka ešte v priebehu rozvodového konania podala na tunajšom súde dňa 1.8.2011 návrh na určenie manželského výživného, nakoľko od doby keď opustila spoločnú domácnosť v Írsku, a odišla na Slovensko, manžel jej ničím neprispieval. Rovnako neprispieval na výživu maloletých detí. Vzhľadom k tomu, že si nemohla nájsť zamestnanie, bola v podstate od príchodu na Slovensko v r. 2011 vedená na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a prácu si našla až v r. 2014, teda po rozvode. Vzhľadom na zrušujúce uznesenie krajského súdu, súd sa zaoberal zárobkovými možnosťami a schopnosťami otca, ako aj potrebami navrhovateľky čo sa týka výživného za obdobie od 1.8.2011, teda kedy navrhovateľka podala návrh do 16.5.2013, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o rozvode manželstva.

V konaní má súd za preukázané, že navrhovateľka žila s odporcom v Írsku až do začiatku roka 2011, pričom takisto má za preukázané, že v čase keď žili v Írsku, táto nepracovala, nakoľko bola na materskej dovolenke a aj z výpovedí v rozvodovom konaní sp.zn. XXC XX/XXXX uvádzala, že mesačne mala k dispozícii okolo 800,-€, ktoré jej poskytoval manžel. Súd má za to, že vzhľadom na zárobkové schopnosti odporcu, u ktorého bol zistený príjem v rokoch 2011, 2012 a 2013 po predložení listinných dokladov o zárobku, priemerne v sume 2.244,49 € a aj keď právna zástupkyňa odporcu uviedla, že tento mal zvýšené náklady za obdobie roku 2012, 2013 z toho dôvodu, že musel zabezpečiť byt pre navrhovateľku, ktorá sa mala nasťahovať do Írska, kde za tento byt platil 1.000,-€, podľa názoru súdu výška výživného v sume 500,-€ zodpovedá tej skutočnosti, ktorá vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, že životná úroveň manželov má byť rovnaká, pričom súd považuje tvrdenie zástupkyne odporcu, že navrhovateľke ide od samého začiatku o osobné obohatenie za účelové, a z toho dôvodu zaviazal odporcu platiť výživné na manželku v období od 1.8.2011 do 16.5.2013 po 400,-€ mesačne. Teda za obdobie rokov 2011, 2012 do 16.5.2013 je to celková suma 7.805,80 €, ktorú odporcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach po 1.000,-€ počnúc dňom 15.12.2014 k rukám navrhovateľky vždy do 15-teho dňa v mesiaci. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože takto určená výška výživného v súčasnej dobe resp. v dobe keď trvalo manželstvo zodpovedala skutočnosti, aby životná úroveň účastníkov bola rovnaká, pričom súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že navrhovateľka sa po návrate na Slovensko nemohla zamestnať, nakoľko v tomto období a hlavne na území, kde má trvalé bydlisko je vysoká nezamestnanosť po návrate z Írska sa starala aj o dve maloleté deti vo veku 3 a 4 roky a z toho dôvodu súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP a to tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, nakoľko navrhovateľke trovy konania nevznikli a odporca v konaní úspešný nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.